

Sluníčko v zime zahrívá v kine

Napsal uživatel Lucy Nováková
Pondělí, 14 Leden 2008 04:00

Za dávných časů, bylo - nebylo, ale spíš bylo divadélko Blesk a vedle něj dětský pěvecký sbor **Sluníčko**

. Psal se rok 1983. Možná to zní trochu jako paradox. Tedy, přesněji,

Paradox

tenkrát zněl, na rozdíl od Sluníčka, dospěle. I když obě kapely fungovaly pod vedením Oty Maňáka, repertoár se značně lišil, ani by to jinak nešlo, v jedné početná drobtina od pěti let a v druhé pouze tři dospěláci? Jak asi tušíte, děti od té doby dost povyroستly. Sice se soubor obměňoval, ale někteří vytrvali a zpívají dál, i když sami už vlastní děti. Kapely vzájemně splynuly a nynější bohumínský vokální soubor Sluníčko si ponechal i část starého

Sluníčko

foto: Lucy Nováková ©

repertoáru Paradoxu, ale jejich záběr je značně širší, od folku a folklóru, přes černošské spirituály, klasickou a církevní hudbu, až po současný převážně bluesový a swingový repertoár a osobitou vlastní tvorbu. Škoda jen, že vystupují dost nahodile a zřídka. Pravidelně těší své posluchače pouze vánočním charitativním koncertem. Loni 15. prosince se konal v bohumínském kině už podeváté. Opět jsme měli možnost vyslechnout Otu Maňáka s doprovodnou kytarou, Lenku Maňákovou, Radku Kadlíčkovou, Láďu Kadlíčka, Petra Kasana a Davida Maňáka v souznění u tradičních písniček od nejstarších vlastních sluníčkovských hitů (*Modrá*

), přes různé jazzové, bluesové, swingové a podobné melodie (*Java Jive*

,
A Nightingale Sang in Berkeley Square

,
Route 66

), Beatles nevyjímaje (*OB-LA-DI, OB-LA-DA*

). Pochopitelně nechyběly ani cikánské, zvláště "*zcela nová a neznámá*

" Plače starý cigán jakožto poděkování za dáreček. Kdo se nenechal unášet melodiemi se zavřenýma očima, zaregistroval i veselou vsuvku v podobě jednoho z nejmladších návštěvníků. Zvědavý "nadějný zvukař", jak jsme si ho v duchu nazvali, se pokoušel nejen nesčetněkrát poslouchat své idoly z bezprostřední blízkosti na pódiu, ale i vyrobil naprosto unplugged koncert - naštěstí ho odnesli těsně před rozpojením kabelů.

Sluníčko v zime zahrívá v kine

Napsal uživatel Lucy Nováková
Pondělí, 14 Leden 2008 04:00

Jako další zpestření tradičně nechyběl host - tentokrát volba padla na **Tichou partu** čili akustické Buty v ještě komornější sestavě než obvykle. Radek Pastrňák (kytara a zpěv), Alan Hudeček (perkuse) a Milan Straka (klarinet, zobcová flétna, foukací harmonika) se museli obejít bez nemocného Maroše Moroně. I s absencí druhého hlasu však muziky znělo dost a dost, přestože repertoár notně přizpůsobovali přítomnosti většího počtu dětí a vyslovili obavu, že nebude co hrát.

Demáček

či

Cesta je suchá

si ovšem zanotoval celý sál.

Koncert zdaleka odchodem Tiché party nekončil, následovalo slavnostní předání výtěžku ze vstupného i příspěvků od sponzorů paní ředitelce bohumínského dětského stacionáře Salome a poté - no, jaký by to byl vánoční koncert bez koled? Sluníčko zpátky na scénu a k jejich vícehlasu se u známějších českých přidávali opět i diváci. U cizojazyčných jen nechali na sebe působit atmosféru tónů. Místo shonu a nákupů sálem zavoněla opravdová vánoční pohoda. Sluníčko hodno svého jména dokáže příjemně zahřát, i když to zimní zubaté na obloze zapadne.